

Restriktioner i handeln med vissa varor som kan användas till dödsstraff eller tortyr, m.m.

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2006/07:4, vari föreslås en lag om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff eller tortyr, m.m. (verkställandelagen) och en ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling (smugglingslagen).

Inga motioner har väckts med anledning av propositionen.

Ett enigt utskott tillstyrker propositionen.

De föreslagna bestämmelserna kompletterar och möjliggör verkställighet av rådets förordning (EG) nr 1236/2005 av den 27 juni 2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.

I verkställandelagen återfinns bestämmelser om straffansvar för dem som bryter mot EG-förordningens bestämmelser om tillhandahållande och mottagande av tekniskt bistånd samt om förverkande vid sådan brottslighet. Lagen innehåller även bestämmelser om hur förvaring ska ske, och ansvaret för kostnader fördelas vid sådant kvarhållande som Tullverket ska besluta om enligt artikel 10.2 i EG-förordningen. Lagen innehåller även en bestämmelse som tydliggör att det går att överklaga de myndighetsbeslut som blir aktuella enligt EG-förordningen och verkställandelagen.

Ändringen i smugglingslagen ger Tullverket och Kustbevakningen möjlighet att motverka brott mot verkställandelagen.

Verkställandelagen och ändringen i smugglingslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2007.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Bakgrund	5
Propositionen	8
Motionerna	9
Utskottets överväganden	10
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	12
Propositionen	12
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	13
<i>Bilaga 3</i>	
Rådets förordning 1236/2005	18
<i>Bilaga 4</i>	
Rättelse rådets förordning 1236/2005	37

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. **Lag om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff eller tortyr, m.m.**

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff eller tortyr, m.m. Därmed bifaller riksdagen proposition 2006/07:4 punkt 1.

2. **Lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling**

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling. Därmed bifaller riksdagen proposition 2006/07:4 punkt 2.

Stockholm den 21 november 2006

På utrikesutskottets vägnar

Göran Lennmarker

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Göran Lennmarker (m), Urban Ahlin (s), Ewa Björling (m), Veronica Palm (s), Björn Hamilton (m), Kerstin Lundgren (c), Birgitta Ohlsson (fp), Kent Härstedt (s), Walburga Habsburg Douglas (m), Kenneth G Forslund (s), Alf Svensson (kd), Christian Holm (m), Hans Linde (v), Holger Gustafsson (kd), Bodil Ceballos (mp), Olle Thorell (s) och Carin Runeson (s).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I december 2002 presenterade kommissionen ett första förslag till rådsförordning om handel med viss utrustning och vissa produkter som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (KOM(2002) 770). I maj 2004 lade kommissionen fram ett ändrat förslag till rådsförordning. Förslaget överlämnades formellt till medlemsstaterna i november 2004.

En faktagromemoria (2004/05:FPM31) om det ändrade förslaget överlämnades till riksdagen i november 2004. Utrikesutskottet har i betänkande 2004/05:UU10 behandlat denna faktagromemoria (s. 68).

Rådet antog den 27 juni 2005 förordning 1236/2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. EG-förordningen trädde i kraft den 30 juli 2006. EG-förordningen är publicerad i Europeiska unionens officiella tidning (EUT L 200, 30.7.2005, s. 1), och finns bifogad detta betänkande som bilaga (bilaga 3). En rättelse till EG-förordningen har också publicerats (EUT L 79, 16.3.2006, s. 32) och finns bifogad detta betänkande som bilaga (bilaga 4).

Förordningen antogs som en A-punkt på rådsmötet för transport den 27 juni 2005. Vid samrådet med EU-nämnden inför rådsmötet fanns ännu ingen A-punktlista. Enligt återrapporten från Näringsdepartementet antogs A-punktlistan. Inför EU-nämndens sammanträde den 3 juni 2005 fick nämndens ledamöter och suppleanter i utskicket en promemoria från UD ”Troliga A-punkter inför kommande rådsmöten som godkändes vid Coeper I och Coreper II den 25 och 26 maj 2005”, daterad den 30 maj 2005. I promemorian fanns en annotering i frågan med regeringens ståndpunkt. I övrigt har förordningen inte varit föremål för diskussioner i EU-nämnden.

EG-förordningen är till alla delar bindande och direkt tillämplig i Sverige och övriga medlemsstater i EU. EG-förordningen ska alltså inte genomföras genom nationell normgivning. För svenskt vidkommande föranleder den dock ett behov av vissa kompletterande bestämmelser.

I regeringens proposition 2006/07:4 föreslås dels en ny lag som innehåller kompletterande bestämmelser till EG-förordningen, dels en ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Lagförslaget har tidigare remissbehandlats.

Regeringen har också inhämtat Lagrådets yttrande över lagförslagen. Lagrådet lämnade förslagen utan erinran.

Utöver det som föreslås i proposition 2006/07:4 har regeringen i maj 2006 beslutat en förordning om ändring i förordningen (1998:279) med instruktion för Kommerskollegium. Härigenom tydliggörs att Kommerskollegium, enligt EG-förordningen, har uppgiften att vara behörig myndighet samt ska fullgöra de uppgifter som ankommer på en sådan.

Bakgrund

Dödsstraff och tortyr

Förenta nationerna

Förenta nationernas allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna (artikel 5), vilken antogs av FN:s generalförsamling 1948, stadgar att ingen ska utsättas för tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Detta förbud har därefter kodifierats genom bl.a. artikel 3 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna från 1950 och artikel 7 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966.

Förbudet mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning återupprepas och vidareutvecklas i FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning från 1984. Konventionen ålägger stater att vidta olika åtgärder för att förhindra förekomsten av tortyr. Förbudet mot tortyr anses i dag följa av sedvanerätten och är bindande för alla stater, oavsett om de tillträtt ovan nämnda konventioner eller inte. Till konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966 har även kopplats ett protokoll från 1989, som handlar om avskaffande av dödsstraff och som har ingåtts av ett stort antal stater, däribland samtliga EU-medlemsstater. FN:s kommission för mänskliga rättigheter har i en resolution mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning år 2001 uppmanat FN:s medlemsstater att vidta lämpliga åtgärder, inbegripet lagstiftningsåtgärder, för att förhindra och förbjuda bl.a. export av utrustning som är särskilt avsedd för tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Uppmaningen har upprepats genom resolutioner.

Europeiska unionen

EU-medlemsstaternas avståndstagande från dödsstraff och tortyr framgår redan genom att staterna är parter i, eller stöder, de internationella överenskommelser som omnämns i föregående avsnitt. Respekten för dessa och andra grundläggande mänskliga rättigheter ingår ävenledes som en del av

de grundläggande principer på vilka Europeiska unionen bygger, vilket framgår bl.a. av preambeln till EU-fördraget och artikel 6 i samma fördrag, samt av EG-domstolens praxis.

Genom EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, som tillkännagavs av Europaparlamentet, rådet och kommissionen i december 2000, togs ett steg mot ett mer tydligt bestående av dessa rättigheter och principer. Stadgan i sig är dock endast en politisk deklaration utan juridiskt bindande verkan. I förslaget till det konstitutionella fördraget ingår stadgan som en integrerad del. I artikel 2.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna från 2000 stadgas att ingen får dömas till döden eller avrättas. I artikel 4 anges att ingen får utsättas för tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.

Sverige

Av regeringsformens 2 kap. 4 och 5 §§, framgår att dödsstraff och tortyr inte får förekomma i Sverige. Därtill har Sverige ingått samtliga de internationella överenskommelser och lämnat stöd till de resolutioner och övriga instrument som ovan nämnts. Europakonventionen har införlivats i svensk rätt genom lagen (1994:1219) om den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Vidare innehåller 2 kap. 23 § regeringsformen ett uttryckligt förbud mot att lag eller annan föreskrift meddelas i strid med Sveriges åtaganden enligt Europakonventionen. EG-fördraget och EU-fördraget utgör svensk rätt enligt lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen.

I 12 kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) anges att avvisning och utvisning av en utlänning aldrig får verkställas till ett land om det finns skälig anledning att anta att utlänningen där skulle vara i fara att straffas med döden eller att utsättas för kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, eller utlänningen inte är skyddad i det landet mot att sändas vidare till ett land där utlänningen skulle vara i sådan fara.

EG-förordning (EG) nr 1236/2005 av den 27 juni 2005

Rådet antog i juni 2005 förordning (EG) 1236/2005 för att markera EU:s ställningstagande mot dödsstraff och tortyr samt för att genomföra olika internationella påbud och överenskommelser om att ta avstånd från och agera mot dödsstraff och tortyr. Av förordningen framgår att det i förhållande till tredjeland är förbjudet att exportera eller importera vissa varor som inte har något annat praktiskt användningsområde än dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Varor som tillhör denna kategori finns förtecknade i EG-förordningens bilaga II. EG-förordningen förbjuder också tillhandahållande eller mottagande av tekniskt bistånd i förhållande till tredjeland beträffande

sådana varor. Härutöver föreskriver förordningen tillståndsplikt för export av vissa varor som kan användas för tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning men som även kan användas till annat. De varor som tillhör denna kategori finns förtecknade i EG-förordningens bilaga III. EG-förordningen innehåller härutöver vissa nödvändiga definitioner, kriterier för beviljande av exporttillstånd, undantag för vissa nationella åtgärder, bestämmelser om ansökan om tillstånd och tullformalityter, bestämmelser om samråd och utbyte av information mellan berörda myndigheter i medlemsstaterna samt mellan dessa och kommissionen, bestämmelser om det kommittéförfarande genom vilket bilagorna med produkter som omfattas av förordningen fastställs, samt bestämmelser om sanktioner, tillämpningsområde och ikraftträdande. I bilaga I till EG-förordningen listas de behöriga myndigheter som utsetts av respektive medlemsstat. Bilaga II och III innehåller de ovan nämnda förteckningarna över varor. Bilaga IV innehåller en förteckning över medlemsstaters territorier på vilka EG-förordningens regler om exporttillstånd, under de förutsättningar som anges i artikel 5.2, inte ska gälla. Bilaga V innehåller en mall för det formulär som ska användas i tillståndsärenden åtföljt av förklarande noter till formuläret. Den rättelse som gjorts av EG-förordningen och som ovan omnämnts (se bilaga 4) innehåller några redaktionella ändringar i bilagorna I och V.

Verkställande av EG-förordningen

EG-förordningar är, i enlighet med artikel 249 andra stycket i EG-fördraget, till alla delar bindande och direkt tillämpliga i alla medlemsstater. De ska tillämpas av domstolar och myndigheter i medlemsstaterna som direkt gällande rätt och kan åberopas av enskilda. En EG-förordning får inte inkorporeras i eller transformeras till nationell rätt. Det förekommer dock, vilket framgår av regeringens proposition, att EG-förordningar innehåller bestämmelser av direktivliknande karaktär som innebär en uppmaning till medlemsstaterna att anta nationella bestämmelser avseende en viss fråga. Existensen av en EG-förordning inom ett visst område markerar normalt att medlemsstaterna ska undvika egen lagstiftning inom området med hänsyn till principen om gemenskapsrättens företräde och spärrverkan. Såvida inte ett bemyndigande till medlemsstaterna ges i EG-förordningen får EG-förordningen inte fyllas ut eller kompletteras med mer detaljerade materiella regler inom samma område. En medlemsstat får vidare inte utfärda föreskrifter om hur en EG-förordning ska tolkas. En EG-förordning hindrar dock inte att en medlemsstat inför regler av verkställande karaktär. Exempelvis kan det behövas nationella regler om vilken myndighet som ska svara för tillämpningen. Även andra administrativa och processuella regler får införas. Medlemsstaterna är skyldiga att se till att det finns nationella bestämmelser som gör att en EG-förordning kan tillämpas i praktiken och får genomslag. De bestämmelser som föreslås i denna proposition är samtliga av sådan verkställande karaktär som nu nämnts. När det gäller

frågan om sanktioner för dem som bryter mot vad EG-förordningen stadgar finns det en särskild bestämmelse i EG-förordningen som anger att medlemsstaterna ska vidta åtgärder (artikel 17).

Enligt artikel 19 i EG-förordningen träder den i kraft den 30 juli 2006.

Förordning (EG) 1236/2005 av den 27 juni 2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning bifogas detta betänkande som bilaga (se bilagorna 3 och 4).

Förordningen (1998:279) med instruktion för Kommerskollegium

Tillstånd för import och export samt för tekniskt bistånd ska enligt artikel 8 i EG-förordningen meddelas av en behörig myndighet i den medlemsstat där sökanden är etablerad. Den behöriga myndigheten har vidare en anmälnings- och samrådsskyldighet enligt artikel 11, en skyldighet att sammanställa en årlig verksamhetsrapport enligt artikel 13.3 samt en skyldighet att, på begäran, lämna viss information till kommissionen eller medlemsstaterna enligt artikel 13.1 och 2.

Behöriga myndigheter i medlemsstaterna har förtecknats i bilaga I till EG-förordningen. I Sverige har Kommerskollegium utsetts till behörig myndighet. Kommerskollegiums myndighetsinstruktion har under våren 2006 kompletterats med avseende på att Kommerskollegium enligt EG-förordningen är behörig myndighet och ska fullgöra de uppgifter som ankommer på en sådan behörig myndighet. Ändringen i 4 § tionde punkten förordningen (1998:279) med instruktion för Kommerskollegium har trätt i kraft samma dag som EG-förordningen, dvs. den 30 juli 2006 (se SFS 2006:430).

Propositionen

I propositionen föreslås en lag om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff eller tortyr, m.m. (verkställandelagen) och en ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling (smugglingslagen). De föreslagna bestämmelserna kompletterar och möjliggör verkställighet av rådets förordning (EG) nr 1236/2005 av den 27 juni 2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (EG-förordningen). Verkställandelagen innehåller bestämmelser om straffansvar för dem som bryter mot EG-förordningens bestämmelser om tillhandahållande och mottagande av tekniskt bistånd samt om förverkande vid sådan brottslighet. Den innehåller även bestämmelser om hur förvaring ska ske, och ansvaret för kostnader fördelas vid sådant kvarhållande som Tullverket ska besluta om enligt artikel 10.2 i EG-förordningen. Slutligen innehåller den en bestämmelse som tydliggör att det går att överklaga de myndighetsbeslut som blir aktuella enligt EG-förordningen och verkställandelagen.

Regeringens förslag till lag om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff eller tortyr, m.m. återfinns som bilaga till detta betänkande (bilaga 2).

Regeringen uppger i propositionen att ändringen i smugglingslagen ger Tullverket och Kustbevakningen möjlighet att förhindra, samt Tullverket också att utreda och beivra, brott mot verkställandelagen.

Regeringens förslag till ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling återfinns som bilaga till detta betänkande (bilaga 2).

Lagen om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff eller tortyr, m.m. och lagen om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling föreslås träda i kraft den 1 januari 2007.

Proposition 2006/07:4 behandlar endast verkställandet av EG-förordningen, dvs. frågor som rör restriktioner i handeln med tredje land avseende de i EG-förordningen förtecknade varorna och tekniskt bistånd. Däremot behandlas inte frågor med avseende på tillverkning, användning eller handel inom landet eller inom EU.

Motionerna

Inga motioner har väckts med anledning av regeringens proposition 2006/07:4.

Utskottets överväganden

Europeiska unionen är grundad på principerna om frihet, demokrati, respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt rättsstatsprincipen. Dessa principer är gemensamma för medlemsstaterna. Respekten för de mänskliga rättigheterna är bland de viktigaste målen i EU:s gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik (GUSP).

Sverige är av tradition pådrivande i arbetet för de mänskliga rättigheterna. Sverige agerar bilateralt, i EU-arbetet och i FN-sammanhang, med kraft för att bl.a. avskaffa dödsstraff och tortyr. Att denna politik har utskottets och riksdagens starka stöd framgår bl.a. av betänkande 2005/06:UU15 *Mänskliga rättigheter, FN-systemet m.m.*, vari med fördjupad behandling ägnades frågor om dödsstraff och tortyr som ett av sex huvudområden.

Avskaffandet av *dödsstraffet* bidrar till att stärka mänsklig värdighet. Utskottet konstaterar att dödsstraffet är avskaffat i hela EU. Arbetet för att avskaffa detta utanför unionen samordnas nu i stor utsträckning genom EU i enlighet med riktlinjer för agerande mot dödsstraffet gentemot tredjeland som antogs av rådet 1998. På motsvarande sätt sker i fråga om tortyr m.m. samordning utifrån EU:s riktlinjer från 2001 om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.¹

Tortyr och misshandel utgör en av de mest motbjudande kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och människans värdighet. Enligt den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna ska ingen utsättas för tortyr eller grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Inga undantag är tillåtna enligt folkrätten. Alla länder är skyldiga att följa det ovillkorliga förbudet mot alla former av tortyr och misshandel. Trots världssamfundets ansträngningar förekommer fortfarande tortyr och misshandel i alla delar av världen. Straffrihet för förövare av tortyr och misshandel fortsätter att råda i många länder.

Att verka för att alla former av tortyr och misshandel förhindras och avskaffas inom EU och i hela världen är en politik som kraftfullt stöds av alla EU:s medlemsstater. Att främja och värna om denna rättighet är en prioriterad del av EU:s människorättspolitik.

Enligt utskottets uppfattning utgör *rådets förordning (EG) nr 1236/2005* om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning en viktig del av unionens arbete för att avskaffa dödsstraff och tortyr. De i propositionen föreslagna bestämmelserna kompletterar och möjliggör verkställigheten av denna förordning.

¹ Riktlinjerna återfinns, på svenska, på Regeringskansliets webbplats om mänskliga rättigheter (<http://www.manskligarattigheter.gov.se/>).

Utskottet tillstyrker mot bakgrund av det ovan anförda regeringens förslag till *lag om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff eller tortyr, m.m. (bilaga 2)* och regeringens förslag till *lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling (bilaga 2)*. Därmed tillstyrker utskottet proposition 2006/07:4.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2006/07:4 Restriktioner i handeln med vissa varor som kan användas till dödsstraff eller tortyr, m.m.:

1. Regeringens föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff eller tortyr, m.m,
2. Regeringens föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

BILAGA 2**Regeringens lagförslag**

Förslag till lag om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff eller tortyr, m.m.

Häri genom föreskrivs följande.

Tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller kompletterande bestämmelser till rådets förordning (EG) nr 1236/2005 av den 27 juni 2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning¹.

Straff

2 § Bestämmelser om straff för olovlig import och export av sådana varor som omfattas av förordning (EG) nr 1236/2005 finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

3 § Den som utan nödvändigt tillstånd tillhandahåller eller tar emot tekniskt bistånd i strid med artiklarna 3 och 4 i förordning (EG) nr 1236/2005, döms till böter eller fängelse i högst två år.

Om brottet är att anse som grovt döms till fängelse i lägst sex månader och högst sex år.

Vid bedömningen av om brottet är grovt skall det särskilt beaktas om gärningen ingått som ett led i en brottslighet som utövats systematiskt eller i större omfattning.

4 § Den som av grov oaktsamhet begår en gärning som avses i 3 § döms till böter eller fängelse i högst två år.

Om gärningen är ringa, skall den inte medföra ansvar.

5 § För försök till brott enligt 3 § första stycket samt för försök, förberedelse och stämpling till grovt brott enligt 3 § andra stycket döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Förverkande

6 § Om det inte är uppenbart oskäligt, skall följande egendom förklaras förverkad:

1. egendom som varit föremål för brott enligt denna lag eller värdet på sådan egendom,
2. utbyte av brott enligt denna lag, och

¹ EUT L 200, 30.7.2005, s. 1 (Celex 32005R1236).

3. vad någon har tagit emot som ersättning för kostnader i samband med ett brott enligt denna lag, eller värdet av det mottagna, om mottagandet utgör brott enligt denna lag.

Egendom som avses i första stycket 1 eller en särskild rätt till egendomen får inte förklaras förverkad, om egendomen eller rättigheten efter brottet förvärvats av någon som inte haft vetskap om eller skäligen anledning att anta att egendomen haft samband med brottet. Vid förverkande enligt första stycket 1 gäller inte bestämmelserna i 36 kap. 5 § första och andra styckena brottsbalken om hos vem förverkande får ske, om förverkandet avser egendom.

7 § Egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt denna lag får förklaras förverkad, om förverkandet behövs för att förebygga brott enligt denna lag eller det annars finns särskilda skäl. Detsamma gäller egendom som har varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott enligt denna lag, om brottet har fullbordats eller om förfarandet har utgjort ett straffbart försök eller en straffbar förberedelse eller stämpling. I stället för egendomen får dess värde förklaras förverkat. I 36 kap. 5 § brottsbalken finns bestämmelser om hos vem förverkande får ske och om särskild rätt till förverkad egendom.

I stället för förverkande av egendomen eller dess värde får rätten besluta att någon åtgärd vidtas med egendomen som förebygger fortsatt missbruk av den. I sådana fall får dock även en del av egendomens värde förklaras förverkat.

Förvaring och ansvar för förvaringskostnader

8 § Varor som kvarhålls genom beslut av Tullverket i enlighet med artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1236/2005 skall förvaras på betryggande sätt och stå under Tullverkets övervakning.

Det som sägs i 3 kap. 8 § och 4 kap. 9 § tullagen (2000:1281) om tillfälligt lager och tullager gäller även vid sådant kvarhållande av varor som Tullverket beslutar enligt första stycket. Tullverket får även godkänna ett byte av förvaringsställe för en kvarhållen vara.

Den som har lagt upp en vara på ett tillfälligt lager eller på ett tullager ansvarar för förvaringskostnaden även när varan kvarhålls av Tullverket enligt första stycket. Om däremot Tullverket beslutar förvaringsställe skall i stället den som enligt tullagstiftningen är gäldenär eller skulle ha varit gäldenär om varan varit tullbelagd ansvara för förvaringskostnaden.

Om det behövs för att säkerställa betalning skall Tullverket besluta att en vara som har kvarhållits enligt första stycket inte får lämnas ut förrän Tullverkets kostnader för förvaringen har ersatts eller säkerhet ställts för dem.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om ställande av säkerhet för Tullverkets kostnader för förvaring enligt denna lag.

Överklagande

9 § Beslut i tillståndsfrågor som har meddelats av Kommerskollegium med stöd av förordning (EG) nr 1236/2005 får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detsamma gäller sådana beslut som Tullverket har meddelat med stöd av artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1236/2005 eller med stöd av 8 § denna lag.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (2000:1225) om straff för smuggling skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag innehåller bestämmelser om ansvar m.m. för gärningar som rör införsel till eller utförsel från landet av varor. Har det i lag eller annan författning föreskrivits straff för den som bryter mot ett förbud mot eller villkor för att föra in eller ut en vara, gäller i stället bestämmelserna i den författningen om inget annat är föreskrivet.

I 19–22, 26, 27 och 32 §§ finns särskilda bestämmelser om befogenheter för att förhindra, utreda och beivra brott enligt denna lag eller brott, som rör införsel till eller utförsel från landet av varor, enligt någon av de författningar som nämns i tredje stycket. Befogenheterna gäller även vid sådana brott enligt narkotikastrafflagen (1968:64) som avses i 12 § tredje stycket samt vid sådana terroristbrott som avses i 3 § 18 jämförd med 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott. Befogenheten enligt 32 § att väcka åtal eller besluta om förverkande gäller dock inte vid brott enligt narkotikastrafflagen eller lagen om straff för terroristbrott.

De författningar som avses i andra stycket är lagen (1960:419) om förbud i vissa fall mot införsel av spritdrycker, lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen, lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter, lagen (2000:1064) om kontroll av produkter med dubbla användningsområden och av tekniskt bistånd, tullagen (2000:1281) samt lagen (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror.

De författningar som avses i andra stycket är lagen (1960:419) om förbud i vissa fall mot införsel av spritdrycker, lagen (1996:701) om Tullverkets befogenheter vid Sveriges gräns mot ett annat land inom Europeiska unionen, lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter, lagen (2000:1064) om kontroll av produkter med dubbla användningsområden och av tekniskt bistånd, tullagen (2000:1281), lagen (2004:228) om beskattning av viss privatinförsel av tobaksvaror samt lagen (2006:00) om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff eller tortyr, m.m.

¹ Senaste lydelse 2005:461.

Bestämmelserna i 19–22 och 26 §§ samt 27 § första och tredje styckena, när det gäller kroppsvisitation, och bestämmelserna i 32 § gäller också vid brott som avses i 2–4 §§ skattebrottslagen (1971:69), om brottet rör underlåtenhet att lämna deklARATION enligt 10 kap. 32 a § andra eller tredje stycket skattebetalningslagen (1997:483).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

BILAGA 3

Rådets förordning 1236/2005

30.7.2005

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 200/1

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1236/2005

av den 27 juni 2005

om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

döden eller avrättas. Den 29 juni 1998 godkände rådet riktlinjer för EU:s politik gentemot tredje land i fråga om dödsstraff och beslutade att Europeiska unionen skulle arbeta för ett allmänt avskaffande av dödsstraffet.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 6 i Fördraget om Europeiska unionen utgör respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna en av de principer som är gemensamma för medlemsstaterna. Mot bakgrund av detta beslutade gemenskapen 1995 att respekten för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna skulle vara en väsentlig beståndsdel i dess relationer med tredjeländer. Det beslutades därför att gemenskapen skulle införa en klausul med denna innebörd i alla nya handels-, samarbets- och associeringsavtal av allmän karaktär som den sluter med tredjeländer.

(2) Artikel 5 i Förenta nationernas allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, artikel 7 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och artikel 3 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna innehåller alla ett absolut, allomfattande förbud mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Andra bestämmelser, i synnerhet Förenta nationernas deklaration mot tortyr⁽¹⁾ och Förenta nationernas konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning från 1984, ålägger stater att förhindra tortyr.

(3) I artikel 2.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna⁽²⁾ anges att ingen får dömas till

(4) I artikel 4 i ovan nämnda stadga anges att ingen får utsetas för tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Den 9 april 2001 godkände rådet riktlinjerna för EU:s policy mot tredje land i fråga om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Både antagandet av EU:s uppförandekodex för vapenexport 1998 och det pågående arbetet med att införa kontroller av export av paramilitär utrustning vilka omfattar hela EU anförts i dessa riktlinjer som exempel på effektiva åtgärder i arbetet med att förhindra tortyr och annan grym, omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Enligt riktlinjerna skall också tredjeländer uppmanas att förhindra användning och tillverkning av, samt handel med, utrustning som är avsedd för tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning och förhindra missbruk av annan utrustning i detta syfte. I riktlinjerna fastställs dessutom att förbudet mot grym, omänsklig eller förnedrande bestraffning innebär tydliga gränser för tillämpningen av dödsstraffet. Följaktligen, och i överensstämmelse med dessa texter, får inte dödsstraff under några omständigheter anses som en lagenlig påföljd.

(5) I resolutionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, som antogs den 25 april 2001 och stöds av EU:s medlemsstater, uppmanar Förenta nationernas kommission för mänskliga rättigheter Förenta nationernas medlemsstater att vidta lämpliga åtgärder, inbegripet lagstiftningsåtgärder, för att förhindra och förbjuda bland annat export av utrustning som är särskilt avsedd för tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Denna åsikt bekräftades genom resolutioner som antogs den 16 april 2002, 23 april 2003, 19 april 2004 och 19 april 2005.

⁽¹⁾ Förenta nationernas generalförsamlings resolution 3452 (XXX) av den 9 december 1975.

⁽²⁾ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

- (6) Den 3 oktober 2001 antog Europaparlamentet en resolution ⁽¹⁾ om rådets andra årliga rapport enligt tillämpningsbestämmelse 8 i Europeiska unionens uppförandekod för vapenexport, i vilken parlamentet uppmanar kommissionen att handla snabbt för att skapa ett lämpligt gemenskapsinstrument som förbjuder marknadsföring, försäljning och export av sådan polis- och säkerhetsutrustning vars användning medför grym, omänsklig eller förnedrande behandling och att se till att detta gemenskapsinstrument kommer att hindra överföring av polis- och säkerhetsutrustning vars hälsoeffekter inte är kända fullt ut och utrustning vars användning i praktiken visat sig medföra avsevärda risker för missbruk eller oförsvarliga skador.
- (7) Det är därför lämpligt att fastställa gemenskapsregler beträffande handel med tredjeländer med varor som kan användas till dödsstraff eller tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Dessa regler bidrar till att främja respekten för mänskligt liv och för de grundläggande mänskliga rättigheterna och skyddar därför den allmänna moralen. Reglerna bör leda till att gemenskapens ekonomiska aktörer inte får någon vinst från handel som antingen främjar eller på annat sätt underlättar genomförandet av en politik rörande dödsstraff eller tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning som inte är förenlig med EUs relevanta riktlinjer, Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt internationella konventioner och avtal.
- (8) Vid genomförandet av denna förordning anses det lämpligt att tillämpa de definitioner av tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning som fastställs i Förenta nationernas konvention mot tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning från 1984 och Förenta nationernas generalförsamlings resolution 3452 (XXX). Dessa definitioner bör tolkas med hänsyn till rättspraxis avseende tolkningen av motsvarande termer i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och i relevanta texter som antagits av EU eller dess medlemsstater.
- (9) Det anses nödvändig att förbjuda export och import av utrustning som i praktiken inte har något annat användningsområde än dödsstraff eller tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.
- (10) Det anses också nödvändigt att införa kontroller av export av vissa varor som inte enbart användas till tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning utan som även har legitima syften. Dessa kontroller bör tillämpas på varor som främst används för brottsbekämpning och, förutsatt att sådana kontroller inte är oproportionerliga, på all annan utrustning och alla andra produkter som på grund av sin utformning och sina tekniska egenskaper kan missbrukas för tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.
- (11) Beträffande utrustning för brottsbekämpning bör det noteras att det i artikel 3 i Förenta nationernas uppförandekod för tjänstemän inom brottsbekämpande myndigheter ⁽²⁾ fastställs att tjänstemän inom brottsbekämpande myndigheter endast får använda våld när det är absolut nödvändigt och i den utsträckning som är nödvändig för att de skall kunna utföra sitt uppdrag. I de grundläggande principer om användning av våld och vapen av tjänstemän inom brottsbekämpande myndigheter som antogs vid Förenta nationernas åttonde kongress om brottsbekämpning och behandling av brottslingar 1990 fastställs att tjänstemän inom brottsbekämpande myndigheter så långt det är möjligt bör tillämpa icke-våldsåtgärder innan de tillgriper våld och skjutvapen.
- (12) På grund av detta förespråkas i dessa grundläggande principer att det skall utformas icke-dödliga oskadliggörande vapen att användas i lämpliga situationer och att användningen av dessa vapen bör kontrolleras nogga. Viss utrustning som polisen traditionellt använder till självförsvar och upplöppskontroll har ändrats så att den kan användas för att oskadliggöra personer genom elchocker eller kemiska ämnen. Det finns indikationer på att sådana vapen i många länder missbrukas för tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.
- (13) I de grundläggande principerna betonas att tjänstemän inom brottsbekämpande myndigheter bör utrustas med utrustning för självförsvar. Denna förordning bör därför inte gälla för handel med traditionell utrustning för självförsvar, såsom sköldar.
- (14) Denna förordning bör också tillämpas på handel med vissa särskilda kemiska ämnen som används för att oskadliggöra personer.
- (15) När det gäller benfängsel, kedjor för att binda samman flera personer, fotbojor och handfängsel bör det noteras att det i artikel 33 i Förenta nationernas regler om minimistandarder för behandlingen av fångar ⁽³⁾ fastställs att tvångsmedel aldrig får användas som straff. Vidare får inte kedjor och järn användas som tvångsmedel. Det bör också noteras att det i Förenta nationernas regler om minimistandarder för behandlingen av fångar föreskrivs att inga andra tvångsmedel får användas utom för att förhindra flykt under förflyttning, av medicinska skäl på föreskrift av läkare, eller, om andra kontrollmetoder misslyckas, för att hindra en fånge från att tillfoga sig själv, andra eller egendom skada.

⁽²⁾ Förenta nationernas generalförsamlings resolution nr 34/169 av den 17 december 1979.

⁽³⁾ Godkänd genom resolutionerna 663 C (XXIV) av den 31 juli 1957 och 2076 (LXII) av den 13 maj 1977 av Förenta nationernas ekonomiska och sociala råd.

⁽¹⁾ EGT C 87 E, 11.4.2002, s. 136.

- (16) Med hänsyn till att några medlemsstater redan har förbjudit export och import av sådana varor är det lämpligt att ge medlemsstaterna rätt att förbjuda export och import av benfängsel, kedjor för att binda samman flera personer och bärbara elchocksanordningar utom elektriska bälten. Medlemsstaterna bör även bemyndigas att tillämpa exportkontroll när det gäller handfängsel vars totala mått, inklusive kedjan, överstiger 240 mm i låst läge, om de så önskar.
- (17) Denna förordning skall inte anses påverka befintliga bestämmelser om export av tågaser eller upplöppskontrollerade agens⁽¹⁾, skjutvapen, kemiska vapen och giftiga kemiska ämnen.
- (18) Det är lämpligt att sörja för särskilda undantag från exportkontrollerna för att inte hindra polisens arbete i medlemsstaterna och verkställande av fredsbevarande operationer eller krisanteringsoperationer och, med förbehåll för översyn i ett senare skede, för att transitering av utländska varor skall kunna ske.
- (19) I riktlinjerna för EU:s politik gentemot tredjeländer i fråga om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning fastställs bland annat att delegationscheferna i tredjeländer i sina regelbundna rapporter skall göra en analys av om det förekommer tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning i det ackrediterade landet och vilka åtgärder som vidtagits för att bekämpa detta. Det är lämpligt att de behöriga myndigheterna beaktar dessa rapporter och liknande rapporter från relevanta internationella organisationer och organisationer inom det civila samhället när de fattar beslut om tillståndsansökningar. I sådana rapporter skall det också finnas en beskrivning av all utrustning och alla produkter som används i tredjeländer till dödsstraff eller till tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.
- (20) I syfte att bidra till avskaffandet av dödsstraffet i tredjeländer och till förhindrande av tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning anses det nödvändigt att förbjuda tillhandahållande av tekniskt bistånd till tredjeländer som rör varor som inte har något annat praktiskt användningsområde än dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.
- (21) Åtgärderna i denna förordning syftar till att förhindra både dödsstraff och tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning i tredjeländer.
- der. De omfattar restriktioner för handel med tredjeländer med varor som kan användas till dödsstraff eller till tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Det anses inte nödvändigt att införa liknande kontroller av transaktioner inom gemenskapen eftersom dödsstraff inte existerar i medlemsstaterna och eftersom dessa kommer att ha vidtagit lämpliga åtgärder för att förbjuda och förhindra tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.
- (22) För att uppfylla målet att vidta effektiva åtgärder mot tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning fastställs i de ovan nämnda riktlinjerna att åtgärder bör vidtas för att förhindra användning, tillverkning och handel med utrustning som är avsedd att användas till tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning. Det ankommer på medlemsstaterna att införa nödvändiga restriktioner för användning och tillverkning av sådan utrustning och se till att de efterlevs.
- (23) För att beakta nya uppgifter och den tekniska utvecklingen bör förteckningarna över varor som omfattas av denna förordning fortlopande ses över, och det bör införas bestämmelser om ett särskilt förfarande för att ändra förteckningarna.
- (24) Kommissionen och medlemsstaterna bör underrätta varandra om de åtgärder som vidtas enligt denna förordning och om annan relevant information som de förfogar över i samband med förordningen.
- (25) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.
- (26) Medlemsstaterna bör anta bestämmelser om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och se till att de genomförs. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (27) Ingenting i denna förordning inskränker eventuella bemyndiganden som har beviljats i kraft av och i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽³⁾ och dess tillämpningsföreskrifter enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 (EUT L 117, 4.5.2005, s. 13).

⁽³⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 883/2005 (EUT L 148, 11.6.2005, s. 5).

⁽¹⁾ Se punkt ML7.c i EU:s gemensamma militära förteckning (EUT C 127, 25.5.2005, s. 1).

(28) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs gemenskapsregler för handel med tredjeländer med varor som kan användas till dödsstraff eller till tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning och med tillhörande tekniskt bistånd.

2. Denna förordning är inte tillämplig på tillhandahållande av tillhörande tekniskt bistånd, om detta tillhandahållande medför att fysiska personer förflyttar sig över gränserna.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *tortyr*: varje handling genom vilken allvarig smärta eller svårt lidande, fysiskt eller psykiskt, medvetet tillfogas någon antingen för sådana syften som att erhålla information eller en bekännelse av denna person eller en tredje person, att straffa denna person för en gärning som denna person eller en tredje person har begått eller misstänks ha begått eller att hota eller tvinga denna person eller en tredje person, eller också av något skäl som har sin grund i någon form av diskriminering, under förutsättning att smärtan eller lidandet åsamkas av eller på anstiftan eller med samtycke eller medgivande av en offentlig tjänsteman eller någon annan person som handlar såsom företrädare för det allmänna. Med tortyr avses dock inte smärta eller lidande som enbart uppkommer genom eller är förknippade med lagenliga påföljder.

b) *annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning*: varje handling genom vilken allvarig smärta eller svårt lidande, fysiskt eller psykiskt, tillfogas någon, under förutsättning att smärtan eller lidandet åsamkas av eller på anstiftan eller med samtycke eller medgivande av en offentlig tjänsteman eller någon annan person som handlar som företrädare för det allmänna. Med tortyr avses dock inte smärta eller lidande som enbart uppkommer genom eller är förknippade med lagenliga påföljder.

c) *brottsbekämpande myndigheter*: alla myndigheter i ett tredjeland med ansvar för att förebygga, spåra, undersöka, bekämpa och bestraffa brott, inbegripet men inte begränsat till polis, åklagare, rättsliga myndigheter, offentliga eller privata fängelsemyndigheter och i förekommande fall statens säkerhetstjänst och militära myndigheter.

d) *export*: all utförelse av varor från gemenskapens tullområde, däribland utförelse av varor som kräver tulldeklaration och utförelse av varor efter förvaring i frizon eller frilager 1 eller frilager i den mening som avses i förordning (EEG) nr 2913/92.

e) *import*: all införelse av varor till gemenskapens tullområde, däribland tillfällig förvaring, uppläggning i frizon eller frilager, hänförande till ett suspensivt arrangemang och övergång till fri omsättning i den mening som avses i förordning (EEG) nr 2913/92.

f) *tekniskt bistånd*: allt tekniskt stöd som avser reparation, utveckling, tillverkning, provning, underhåll, hopmontering eller någon annan teknisk tjänst och som kan ha formen av anvisningar, råd, utbildning, överföring av praktiska kunskaper eller färdigheter eller konsulttjänster. Tekniskt bistånd innefattar muntliga former av bistånd och bistånd på elektronisk väg.

g) *museum*: en permanent institution utan vinstintresse som verkar i samhällets tjänst och för dess utveckling, som är öppen för allmänheten och som förvarar, bevarar, bedriver forskning om, förmedlar och ställer ut materiellt vittnesbörd om människor och deras miljö i studie-, utbildnings- och rekreationssyfte.

h) *behörig myndighet*: en myndighet i en medlemsstat, enligt förteckningen i bilaga I, som i enlighet med artikel 8.1 har rätt att besluta om tillståndsansökningar.

i) *sökande*:

1. i fråga om sådan export som avses i artiklarna 3 och 5, alla fysiska eller juridiska personer som har ett kontrakt med en mottagare i ett land till vilket varorna kommer att exporteras och som har befogenhet att avgöra om varor som omfattas av denna förordning skall föras ut från gemenskapens tullområde i samband med mottagandet av tulldeklarationen; om inget exportkontrakt har ingåtts eller om innehavaren av kontraktet inte agerar på sina egna vägnar, skall befogenheten att avgöra om varan skall föras ut från gemenskapens tullområde vara avgörande.

2. när förfoganderätten över varorna vid sådan export innehas av en person som är etablerad utanför gemenskapen enligt det kontrakt på vilket exporten grundas, den kontraktsslutande part som är etablerad i gemenskapen,

30.7.2005

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 200/5

3. i fråga om det tillhandahållande av tekniskt bistånd som avses i artikel 3, den fysiska eller juridiska person som skall tillhandahålla tjänsten, och

4. i fråga om den import och det tillhandahållande av tekniskt bistånd som avses i artikel 4, det museum som kommer att visa varorna.

KAPITEL II

Varor som inte har något annat praktiskt användningsområde än dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning

Artikel 3

Exportförbud

1. All export av varor som inte har något annat praktiskt användningsområde än dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning och som anges i bilaga II skall förbjudas, oberoende av utrustningens ursprung.

Det skall vara förbjudet att från gemenskapens tullområde tillhandahålla tekniskt bistånd som rör de varor som anges i bilaga II, oavsett om ersättning utgår eller inte, till en person, en enhet eller ett organ i ett tredjeland.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 får den behöriga myndigheten bevilja tillstånd för export av de varor som anges i bilaga II samt för tillhandahållande av tillhörande tekniskt bistånd, om det påvisas att varorna i det tredjeland till vilket de skall exporteras endast kommer att offentligt visas upp i ett museum med hänsyn till deras historiska betydelse.

Artikel 4

Importförbud

1. All import av varor som anges i bilaga II skall förbjudas, oberoende av varornas ursprung.

Det skall vara förbjudet för personer, enheter eller organ inom gemenskapens tullområde att ta emot tekniskt bistånd som rör de varor som anges i bilaga II från personer, enheter eller organ i ett tredjeland, oavsett om ersättning utgår eller inte.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 får den behöriga myndigheten bevilja tillstånd för import av de varor som anges i bilaga II samt för tillhandahållande av tillhörande tekniskt bistånd, om

det påvisas att varorna i destinationsmedlemsstaten endast kommer att offentligt visas upp i ett museum med hänsyn till deras historiska betydelse.

KAPITEL III

Varor som kan användas för tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning

Artikel 5

Krav på exporttillstånd

1. Det skall krävas tillstånd för all export av varor som kan användas för tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning och som anges i bilaga III, oberoende av varornas ursprung. Inget tillstånd skall emellertid krävas för varor som endast passerar gemenskapens tullområde, dvs. de varor som inte tilldelas någon annan av tullen godkänd behandling eller användning än förarbetet för extern transitering i artikel 91 i förordning (EEG) nr 2913/92, inbegripet förvaring av varor som inte klassificeras som gemenskapsvaror i en frizon av kontrolltyp 1 eller frilager.

2. Punkt 1 skall inte tillämpas på export till de områden i medlemsstaterna som dels anges i bilaga IV, dels inte ingår i gemenskapens tullområde, under förutsättning att varorna används av en myndighet vars uppdrag är brottsbekämpning i både det land eller område i vilket bestämelseorten är belägen och i moderlandsdelen av den medlemsstat till vilken detta område hör. Tullmyndigheterna eller andra relevanta myndigheter skall ha rätt att kontrollera huruvida detta villkor är uppfyllt och får, i avvaktan på en sådan kontroll, besluta att exporten inte får äga rum.

3. Punkt 1 skall inte tillämpas på export till tredjeländer, under förutsättning att varorna används av militär eller civil personal i en medlemsstat, om denna personal deltar i en av EU:s eller Förenta nationernas operationer för fredsbevarande eller krisantering i det berörda tredjelandet eller i en operation som grundar sig på överenskommelser mellan medlemsstaterna och tredjeländer på försvarsområdet. Tullmyndigheterna och andra relevanta myndigheter skall ha rätt att kontrollera huruvida detta villkor är uppfyllt. I avvaktan på sådan kontroll får inte exporten äga rum.

Artikel 6

Kriterier för beviljande av exporttillstånd

1. Beslut beträffande ansökningar om exporttillstånd avseende de varor som anges i bilaga III skall fattas av den behöriga myndigheten från fall till fall och med beaktande av alla relevanta faktorer, i synnerhet huruvida en ansökan om tillstånd för en i allt väsentligt identisk export har avslagits av en annan medlemsstat under de senaste tre åren.

2. Den behöriga myndigheten skall inte bevilja något tillstånd om det finns rimliga skäl att anta att varor som anges i bilaga III skulle kunna användas till tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, inbegripet kroppslig bestraffning utdömd av domstol, av en brottsbekämpande myndighet eller någon fysisk eller juridisk person i ett tredjeländ.

Den behöriga myndigheten skall ta hänsyn till

- tillgängliga internationella domstolsavgöranden,
- resultat som härrör från Förenta nationernas behöriga organ, Europarådet och EU samt rapporter från Europarådets Europeiska kommitté till förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning samt Förenta nationernas särskilda rapportör om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.

Annan relevant information, bland annat tillgängliga nationella domstolsavgöranden, rapporter eller annan information som sammanställts av det civila samhällets organisationer samt information om de exportbegränsningar för varorna i bilagorna II och III som bestämmelselandet tillämpar, får beaktas.

Artikel 7

Nationella åtgärder

1. Trots vad som sägs i artiklarna 5 och 6 får en medlemsstat anta eller behålla ett förbud avseende export och import av benfängsel, kedjor för att binda samman flera personer och bärbara elchocksanordningar.
2. En medlemsstat får införa krav på exporttillstånd avseende handfängsel som har ett totalt mått, inklusive kedjor och mått från det ena fängslets yttersta kant till det andra fängslets yttersta kant, som överstiger 240 mm i låst läge. Den berörda medlemsstaten skall tillämpa bestämmelserna i kapitlen III och IV för sådana handfängsel.
3. Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla alla åtgärder som vidtas enligt punkterna 1 och 2. Befintliga åtgärder skall anmälas senast den 30 juli 2006. Senare åtgärder skall meddelas innan de träder i kraft.

KAPITEL IV

Tillståndsförfaranden

Artikel 8

Ansökan om tillstånd

1. Tillstånd för export och import samt för tillhandahållande av tekniskt bistånd får endast beviljas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat, enligt bilaga I, där sökanden är etablerad.
2. De sökande skall förse den behöriga myndigheten med alla relevanta uppgifter om den verksamhet för vilken tillståndet begärs.

Artikel 9

Tillstånd

1. Tillstånd för export och import skall utfärdas på ett formulär som överensstämmer med den förlagda som återfinns i bilaga V och skall gälla i hela gemenskapen. Ett tillstånd skall vara giltigt från tre till tolv månader med möjlighet till förlängning på upp till tolv månader.
2. Tillståndet får utfärdas på elektronisk väg. De särskilda bestämmelserna skall fastställas nationellt. De medlemsstater som begagnar sig av detta alternativ skall informera kommissionen.
3. Tillstånd för export och import skall omfattas av de krav och villkor som den behöriga myndigheten anser lämpliga.
4. De behöriga myndigheterna får i enlighet med denna förordning vägra att bevilja exporttillstånd och får ogiltigförklara, tillfälligt upphäva, ändra eller återkalla ett exporttillstånd som de en gång har beviljat.

Artikel 10

Tullformaliteter

1. När exportören eller importören fullgör tullformaliteter skall denne visa upp det i vederbörlig ordning ifyllda formulär som återfinns i bilaga V som bevis för att det nödvändiga export- eller importtillståndet har erhållits. Om dokumentet inte är upprättat på ett officiellt språk i den medlemsstat där tullformaliteter fullgörs, får det krävas att exportören eller importören tillhandahåller en översättning till ett sådant officiellt språk.
2. Om det i samband med en tulldeklaration för de varor som anges i bilagorna II och III fastställs att det inte har beviljats något tillstånd enligt denna förordning för den avsedda exporten eller importen, skall tullmyndigheterna kvarhålla de varor som deklarerats och informera om möjligheten att ansöka om tillstånd i enlighet med denna förordning. Om det inte framställs någon ansökan om tillstånd inom sex månader efter kvarhållandet eller om den behöriga myndigheten avslår en sådan ansökan, skall tullmyndigheterna förfoga över de kvarhållna varorna i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning.

Artikel 11

Krav på ansökan och samråd

1. De myndigheter i medlemsstaterna som anges i bilaga I skall till övriga i bilagan angivna myndigheter i medlemsstaterna och kommissionen anmäla om de fattar ett beslut om att avslå en ansökan om tillstånd enligt denna förordning eller om de återkallar ett tillstånd som de har beviljat. Anmälan skall ske senast trettio dagar efter dagen för beslutet.

2. Den behöriga myndigheten skall samråda med den eller de myndigheter som under de senaste tre åren har avslagit en ansökan om tillstånd för import eller export eller tillhandahållande av tekniskt bistånd enligt denna förordning, om den erhåller en ansökan om import eller export eller tillhandahållande av tekniskt bistånd som rör en i allt väsentligt identisk transaktion som angetts i en sådan tidigare ansökan och anser att tillstånd trots allt bör beviljas.

3. Om den behöriga myndigheten efter detta samråd beslutar att bevilja tillstånd, skall den omgående underrätta alla myndigheter som anges i bilaga I om sitt beslut, redogöra för skälen för detta samt vid behov lägga fram de uppgifter som varit till stöd för beslutet.

4. Vägran att bevilja ett tillstånd skall inte, om den grundar sig på ett nationellt förbud i enlighet med artikel 7.1, utgöra ett beslut om avslag av en ansökan i den mening som avses i punkt 1.

KAPITEL V

Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 12

Ändring av bilagor

1. Kommissionen skall ha befogenhet att ändra bilaga I. Uppgifterna beträffande behöriga myndigheter i medlemsstaterna skall ändras på grundval av den information som medlemsstaterna lämnat.

2. I enlighet med förfarandet i artikel 15.2 skall kommissionen ha befogenhet att ändra bilagorna II, III, IV och V.

Artikel 13

Utbyte av information mellan medlemsstaternas myndigheter och kommissionen

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 skall kommissionen och medlemsstaterna på begäran underrätta varandra om de åtgärder som vidtas i enlighet med denna förordning och lämna varandra relevanta uppgifter som de förfogar över i samband med förordningen, i synnerhet information om tillstånd som beviljats eller vägrats.

2. De relevanta uppgifterna om tillstånd som beviljats eller vägrats skall åtminstone omfatta typ av beslut, grunderna för

beslutet eller en sammanfattning av dessa, namn på mottagarna och, om de inte är desamma, på slutanvändarna samt vilka varor som berörs.

3. Medlemsstaterna skall, om möjligt i samarbete med kommissionen, sammanställa en offentlig, årlig verksamhetsrapport med information om antalet ansökningar som mottagits, om de varor och länder som berörs av dessa ansökningar och om de beslut som de har fattat beträffande dessa ansökningar. Rapporten får inte innehålla uppgifter vars avslöjande en medlemsstat anser strida mot sina väsentliga säkerhetsintressen.

4. Bortsett från lämnandet av uppgifterna i punkt 2 till den andra medlemsstatens myndigheter och kommissionen skall inte denna artikel påverka tillämpningen av gällande nationella bestämmelser om sekretess och tystnadsplikt.

5. Vägran att bevilja ett tillstånd skall inte, om den grundar sig på ett nationellt förbud som antagits i enlighet med artikel 7.1, utgöra ett tillstånd som fått avslag i den mening som avses i punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln.

Artikel 14

Användning av uppgifterna

Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽¹⁾ och den nationella lagstiftningen om allmänhetens tillgång till handlingar, skall uppgifter som erhålls i enlighet med denna förordning endast användas för det syfte för vilket de begärdes.

Artikel 15

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté för gemensamma exportregler som inrättats genom artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2603/69⁽²⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara två månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EGT L 324, 27.12.1969, s. 25. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3918/91 (EGT L 372, 31.12.1991, s. 31).

Artikel 16

Genomförande

Den kommitté som avses i artikel 15 skall undersöka alla frågor som rör genomförandet av denna förordning och som väcks av dess ordförande antingen på dennes eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.

Artikel 17

Sanktioner

1. Medlemsstaterna skall fastställa regler om sanktioner som skall tillämpas mot överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Sanktionerna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla dessa regler senast den 29 augusti 2006 och utan dröjsmål underrätta kommissionen om senare ändringar som påverkar dessa bestämmelser.

Artikel 18

Territoriellt tillämpningsområde

1. Denna förordning skall gälla
 - gemenskapens tullområde enligt definitionen i förordning (EEG) nr 2913/92,
 - de spanska områdena Ceuta och Melilla,
 - det tyska området Helgoland.
2. Enligt denna förordning skall Ceuta, Helgoland och Melilla anses ingå i gemenskapens tullområde.

Artikel 19

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 30 juli 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 27 juni 2005.

På rådets vägnar

L. LUX

Ordförande

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER MYNDIGHETER SOM AVSES I ARTIKLARNA 8 OCH 11

A. Myndigheter i medlemsstaterna:

BELGIEN

Ministerie van Economie, Energie, Handel en Wetenschapsbeleid
 Directoraat E4: Economisch Potentieel, Marktoegangsbeleid, Tarifaire en Non-tarifaire Maatregelen
 Vooruitgangsstraat 50c
 B-1210 Brussel
 Tel. (32-2) 277 51 11
 Fax (32-2) 277 53 03
 E-mail: Charles.godart@mineco.fgov.be

Ministère de l'économie, de l'énergie, du commerce et de la politique scientifique
 Directorate, E4: potentiel économique, politique d'accès aux marchés, mesures tarifaires et non-tarifaires
 Rue du Progrès 50c
 B-1210 Bruxelles
 Téléphone: 32 (2) 277 51 11
 Télécopie: 32 (2) 277 53 03
 E-mail: Charles.godart@mineco.fgov.be

TJECKIEN

Ministerstvo průmyslu a obchodu
 Licenční správa
 Na Františku 32
 110 15 Praha 1
 Česká republika
 Tel.: (420) 224 90 76 41
 Fax: (420) 224 22 18 81
 E-mail: osm@mpo.cz

DANMARK

Bilaga III, nr 2 och 3

Justitsministeriet
 Slotsholmsgade 10
 DK-1216 København K
 Denmark
 Telephone: (45) 33 92 33 40
 Telefax: (45) 33 93 35 10
 E-mail: jm@jm.dk

Bilaga II och bilaga III, nr 1

Økonomi- og Erhvervsministeriet
 Erhvervs- og Byggestyrelsen
 Eksportkontroladministrationen
 Langelinie Allé 17
 DK-2100 København Ø
 Denmark
 Telephone: (45) 35 46 60 00
 Telefax: (45) 35 46 60 01
 E-mail: ebst@ebst.dk

TYSKLAND

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)
 Frankfurter Straße 29–35
 D-65760 Eschborn
 Tel.: (+49) 6196 908-0
 Fax: (+49) 6196 908 800
 E-Mail: ausfuhrkontrolle@bafa.bund.de

GREKLAND

Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών
 Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Διαχείρισης Πολιτικής
 Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Ροών
 Κορνάρου 1
 GR-105 63 Αθήνα
 Τηλ. (30-210) 328 60 47, (30-210) 328 60 31
 Φαξ (30-210) 328 60 94
 E-mail: e3c@mneec.gr

ESTLAND

Eesti Välisministeerium
 Välismajanduse ja arengukoostöö osakond
 Strateegilise kauba kontrolli büroo
 Islandi väljak 1
 15049 Tallinn
 Eesti
 Tel: +372 631 7200
 Faks: +372 631 7288
 E-post: stratkom@mf.a.ee

SPANIEN

Secretaría General de Comercio Exterior
 Secretaría de Estado de Turismo y Comercio
 Ministerio de Industria, Turismo y Comercio
 Paseo de la Castellana, 162
 E-28046 Madrid
 Telephone: (34) 915 83 52 84
 Telefax: (34) 915 83 56 19
 E-mail: Buzon.Oficial@SGDEFENSA.SEGCOMEX.SSCC.MCX.ES

Departamento de Aduanas e Impuestos Especiales de la
 Agencia Estatal de Administración Tributaria
 Avda. Llano Castellano, 17
 28071 Madrid
 España
 Telephone: +34 91 7289450
 Telefax: +34 91 7292065

FRANKRIKE

Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie
 Direction générale des douanes et droits indirects
 Service des titres du commerce extérieur (SETICE)
 8, rue de la Tour-des-Dames
 F-75436 PARIS CEDEX 09
 Téléphone: 01 55 07 46 73/- 46 42/- 48 64/- 47 64
 Télécopie: 01 55 07 46 67/- 46 91
 Courrier électronique: dg-setice@douane.finances.gouv.fr

LITAUEN

Policijos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos
 Licencijavimo skyrius
 Saltoniškių g. 19
 LT-08105 Vilnius
 Lietuva
 Telephone: +370 8 271 97 67
 Telefax: +370 5 271 99 76
 E-mail: leidimai.pd@policija.lt

IRLAND

Licensing Unit
 Department of Enterprise, Trade and Employment
 Earlsfort Centre
 Lower Hatch Street
 Dublin 2
 Ireland
 Telephone (353-1) 631 21 21
 Telefax (353-1) 631 25 62

LUXEMBURG

Commerce extérieur
 Office des licences
 B. P. 113
 L-2011 Luxembourg
 Téléphone: 352 4782370
 Télécopie: 352 466138
 Courrier électronique: office.licences@mae.etat.lu

ITALIEN

Ministero delle attività produttive
 Direzione generale per la politica commerciale
 Viale Boston, 25
 I-00144 Roma
 Telephone: +39 06 59 93 25 79
 Telefax: +39 06 59 93 26 34
 E-mail: polcomsegr@mincomes.it

UNGERN

Magyar Kereskedelmi
 Engedélyezési Hivatal
 Margit krt. 85.
 H-1024 Budapest
 Magyarország
 Telephone: +36 1 336 74 30
 Telefax: +36 1 336 74 28
 E-mail: spectrade@mkkeh.hu

CYPERN

Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού
 Υπηρεσία Εμπορίου
 Τμήμα έκδοσης αδειών εισαγωγών/εξαγωγών
 Ανδρέα Αραούζου 6
 CY-1421 Λευκωσία
 Τηλ. (357-22) 86 71 00
 Φαξ (357-22) 37 51 20
 E-mail: perm.sec@mciit.gov.cy

MALTA

Diviżjoni għall-Kummerċ
 Servizzi Kummerċjali
 Lascaris
 Valletta CMR02
 Telephone: +356 25 69 02 09
 Telefax: +356 21 24 05 16

Ministry of Commerce, Industry and Tourism
 Trade Service
 Import/Export Licensing Unit
 6 Andreas ARAOZOUS Street
 CY-1421 Nicosia
 Telephone: (357-22) 86 71 00
 Telefax: (357-22) 37 51 20
 E-mail: perm.sec@mciit.gov.cy

NEDERLÄNDERNA (att meddelas senare)

ÖSTERRIKE

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
 Abteilung für Aus- und Einfuhrkontrolle
 A-1011 Wien
 Stubenring 1
 Tel: (+43) 1 71100 8327
 Fax: (+43) 1 71100 8386
 E-Mail: post@C22.bmwa.gv.at

LETTLAND

Ekonomikas ministrija
 Brīvības iela 55
 LV-1519 Rīga
 Latvija
 Telefax: +371 7 280 882

POLEN

Ministerstwo Gospodarki i Pracy
 plac Trzech Krzyży 3/5
 00-507 Warszawa
 Polska
 Telephone: (+48-22) 693 50 00
 Telefax: (+48-22) 693 40 48

30.7.2005

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 200/11

PORTUGAL

Ministério das Finanças
 Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais
 de Consumo
 Direcção de Serviços de Licenciamento
 Rua Terreiro do Trigo, edifício da Alfândega
 P-1149-060 Lisboa
 Tel.: (351-21) 881 42 63
 Fax: (351-21) 881 42 61

SLOVENIEN

Ministrstvo za gospodarstvo
 Direktorat za ekonomske odnose s tujino
 Kotnikova 5
 1000 Ljubljana
 Republika Slovenija
 Telephone: +386 1 478 35 42
 Telefax: +386 1 478 36 11

SLOVAKIEN

Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky
 Odbor riadenia obchodovania s cizými tovarmi
 Mierová 19
 827 15 Bratislava
 Slovenská republika
 Telephone: +421 2 48 54 20 53
 Telefax: +421 2 43 42 39 15

FINLAND

Sisäasiainministeriö
 Arpajais- ja asehallintoyksikkö
 PL 50
 FI-11101 RIIHIMÄKI
 Puhelin (358-9) 160 01
 Faksi (358-9) 72 06 68
 Sähköposti: aahy@poliisi.fi

SVERIGE

Kommerskollegium
 PO Box 6803
 S-113 86 Stockholm
 Tfn (46-8) 690 48 00
 Fax (46-8) 30 67 59
 E-post: registrator@kommers.se

FÖRENADE KUNGARIKET

Department of Trade and Industry
 Export Control Organisation
 4 Abbey Orchard Street
 London
 SW1P 2HT
 United Kingdom
 Telephone (44) 207 215 05 85
 Telefax (44) 207 215 05 72
 E-mail: mevlyn.tompkins@dti.gsi.gov.uk

B. Adress för anmälningar till kommissionen:

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION
 Generaldirektoratet för yttre förbindelser
 Direktorat A för gemensam utrikes- och säkerhetspolitik
 (GUSP) och den europeiska säkerhets- och försvarspoli-
 tiken (ESFP): Samordning och bidrag från kommissionen
 Enhet A 2: Institutionella och rättsliga frågor, gemensamma
 åtgärder inom ramen för GUSP, sanktioner, Kim-
 berleyprocessen
 CHAR 12/163
 B-1049 Bryssel
 Tfn (32-2) 296 25 56
 Fax (32-2) 296 75 63
 E-post: relex-sanctions@cec.eu.int

BILAGA II

Förteckning över varor som avses i artiklarna 3 och 4

Anm.: Denna förteckning omfattar inte medicinsk-tekniska varor.

KN-nummer	Beskrivning
	1. Varor avsedda för avrättning av människor, enligt följande:
ex 4421 90 98 ex 8208 90 00	1.1 Galgar och giljotiner.
ex 8543 89 95 ex 9401 79 00 ex 9401 80 00 ex 9402 10 00 ex 9402 90 00	1.2 Elektriska stolar för avrättning av människor.
ex 9406 00 38 ex 9406 00 80	1.3 Lufttäta kammare av t.ex. stål och glas avsedda för avrättning av människor genom användning av en dödlig gas eller ett dödligt ämne.
ex 8413 81 90 ex 9018 90 50 ex 9018 90 60 ex 9018 90 85	1.4 System för automatisk injicering av droger som är avsedda för avrättning av människor genom användning av ett dödligt kemiskt ämne.
	2. Varor avsedda att begränsa människors rörelsefrihet, enligt följande:
ex 8543 89 95	2.1 Elektriska bälten avsedda att begränsa människors rörelsefrihet genom användning av elchocker med en utgångsspänning som överskrider 10 000 V.

BILAGA III

Förteckning över varor som anges i artikel 5

KN-nummer	Beskrivning
	1. Varor som är avsedda att begränsa människors rörelsefrihet, enligt följande:
ex 9401 61 00	1.1 Tvängsstolar och fångsel.
ex 9401 69 00	<i>Anm.:</i>
ex 9401 71 00	Denna punkt omfattar inte tvängsstolar för funktionshindrade.
ex 9401 79 00	
ex 9402 90 00	
ex 9403 20 91	
ex 9403 20 99	
ex 9403 50 00	
ex 9403 70 90	
ex 9403 80 00	
ex 7326 90 98	1.2 Benfångsel, kedjor för att binda flera personer, fångsel och individuella handbojor eller handfångsel.
ex 8301 50 00	<i>Anm.:</i>
ex 3926 90 99	Denna punkt omfattar inte "vanliga handfångsel". Vanliga handfångsel är handfångsel vars totala mått från ytterkanten på ett fångsel till ytterkanten på det andra fångset inklusive kedjan är mellan 150 och 280 mm i låst tillstånd och som inte är modifierade för att orsaka fysisk smärta eller fysiskt lidande.
ex 7326 90 98	1.3 Tumfångsel och tumskruvar, även slågtandade tumfångsel.
ex 8301 50 00	
ex 3926 90 99	
	2. Bärbar utrustning avsedd för upplopps kontroll eller självförsvar, enligt följande:
ex 8543 89 95	2.1 Bärbar utrustning för elchocker, bland annat men inte enbart elektriska batonger, elektriska sköldar, elstötpistoler och elpilsgevärv med en utgångsspänning som överskrider 10 000 V.
ex 9304 00 00	<i>Anm.:</i>
	1. Denna punkt omfattar inte elektriska bälten såsom beskrivs i punkt 2.1 i bilaga II.
	2. Denna punkt omfattar inte individuell utrustning för elchocker när de medföljer den person som skall använda dem för sitt eget personliga skydd.
	3. Substanser för upplopps kontroll eller självförsvar och tillhörande bärbar spridningsutrustning, enligt följande:
ex 8424 20 00	3.1 Bärbar utrustning för upplopps kontroll eller självförsvar genom användning eller spridning av ett oskadliggörande kemiskt ämne.
ex 9304 00 00	<i>Anm.:</i>
	Denna punkt omfattar inte individuell bärbar utrustning när den medföljer den person som skall använda den för sitt eget personliga skydd, även om den innehåller ett kemiskt ämne.
ex 2924 29 95	3.2 N-vanillinylpelargonamid (PAVA) (CAS 2444-46-4).
ex 2939 99 00	3.3 Oleoresin capsicum (OC) (CAS 8023-77-6).

BILAGA IV

Förteckning över medlemsstaters territorier som avses i artikel 5.2

DANMARK

- Grönland

FRANKRIKE

- Nya Kaledonien och tillhörande områden
- Franska Polynesien
- De franska sydliga och antarktiska områdena
- Wallis- och Futunaöarna
- Mayotte
- Saint-Pierre-et-Miquelon

TYSKLAND

- Büsingen
-

BILAGA V

Formulär för export- eller importtillstånd som avses i artikel 9.1*Teknisk specifikation:*

Följande formulär skall ha formatet 210 × 297 mm, med en måttvariation på högst 5 mm mindre och 8 mm mer. Falten är baserade på en måttenhet på en tiondel av en tum horisontellt och en sjättedel av en tum vertikalt. Underavdelningarna är baserade på en måttenhet på en tiondel av en tum horisontellt.

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

1. Sökande (fullständigt namn, adress och tullnummer) Typ: ☐ ☐		TILLSTÅND FÖR EXPORT ELLER IMPORT AV VAROR SOM KAN AN- VÄNDAS FÖR TORTYR (FÖRORDNING (EG) nr 1236/2005)			
2. Mottagare (fullständigt namn och adress)		3. Tillståndsnummer ☐ Export ☐ Import			
		4. Förfallodag <table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>			
5. Ombud/representant (om annan än sökanden)		6. Land där varorna finns Kod			
		7. Bestämmelseland Kod			
		8. Medlemsstat där ett tullförfarande kommer att genomföras			
9. Slut användare (fullständigt namn och adress)		Utfärdande myndighet			
10. Varubeskrivning		11. Varu- nr 1	12. KN-num- mer		
		13. Kvantitet			
14. Särskilda krav och villkor					
10. Varubeskrivning		11. Varu- nr 2	12. KN-num- mer		
		13. Kvantitet			
14. Särskilda krav och villkor					
10. Varubeskrivning		11. Varu- nr 3	12. KN-num- mer		
		13. Kvantitet			
14. Särskilda krav och villkor					
15. Jag intygar härmed att den behöriga myndigheten, i enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1236/2005 och med iakttagande av de krav, villkor och förfaranden som anges i detta formulär och i de bilagor som det hänvisas till i detta, har beviljat tillstånd för [export] [import] (stryk det som inte är tillämpligt) av de varor som beskrivs i fält 10.					
16. Antal bilagor					
Utfärdat i (ort, datum)					
Namn (maskinskrivet eller med versaler)					
(Underskrift)		(Utfärdande myndighets stämpel)			

Anm.: I kolumn 17 skall i fält 1 anges den återstående kvantiteten och i fält 2 den mängd som dras av vid detta tillfälle.			
3. Tillståndsnr			
11. Varunr	17. Nettomängd/nettovärde (nettovikt eller annan specificerad enhet)	18. Tulldokument (typ och nummer) och datum för avdraget	19. Medlemsstat, namn och underskrift, avdragande myndighets stämpel
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		

Förklarande noter till formuläret

"Tillstånd för export eller import av varor som kan användas för tortyr (förordning (EG) nr 1236/2005)"

Detta formulär för tillstånd skall användas för att utfärda tillstånd för export eller import av varor i enlighet med förordning (EG) nr 1236/2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller föredrande behandling eller bestraffning. Det bör inte användas för att ge tillstånd till tillhandahållande av tekniskt stöd.

Den utfärdande myndigheten är den myndighet som fastställs i artikel 2 h i rådets förordning (EG) nr 1236/2005 som finns i bilaga I till denna förordning.

Tillstånd skall utfärdas på detta ensidiga formulär, som bör vara tryckt på båda sidor. Den behöriga tullmyndigheten skall dra av den exporterade kvantiteten från den totala tillgängliga kvantiteten. Den måste säkerställa att de olika varorna som är föremål för tillstånd tydligt separeras för detta ändamål.

När medlemsstaternas nationella förfaranden kräver ytterligare kopior av formuläret (till exempel för ansökningen) kan detta tillståndsförmulär inbegripas i en uppsättning formulär som innehåller nödvändiga kopior enligt tillämpliga nationella regler. I fältet ovanför fält 3 för varje exemplar och i marginalen på vänster sida skall det tydligt anges för vilket ändamål (t.ex. ansökan, kopia för sökanden) de relevanta kopiorna är avsedda. Endast ett exemplar skall utgöra det tillståndsförmulär som finns i bilaga V till förordning (EG) nr 1236/2005.

Fält 1:	Sökande:	Ange sökandens namn och fullständiga adress. Sökandens tullnummer kan också anges (frivilligt i de flesta fall). Typen av sökande bör anges (frivilligt) i relevant fält, med angivande av siffrorna 1, 2 eller 4 med hänvisning till de punkter som anges i definitionen i artikel 2 i i förordning (EG) nr 1236/2005.
Fält 3:	Tillståndsnummer:	Fyll i numret och kryssa antingen i fältet för export eller för import. Se artikel 2 d och 2 e och artikel 17 i förordningen för definitioner av begreppen "export" och "import".
Fält 4:	Förfalldag:	Ange dag (två siffror), månad (två siffror) och år (fyra siffror).
Fält 5:	Ombud/representant:	Ange namn på en vederbörligen bemyndigad representant eller ett vederbörligen bemyndigat (tull)ombud som agerar på sökandens vägnar, om ansökningen inte lämnas in av sökanden. Se också artikel 5 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92.
Fält 6:	Land där varorna finns:	Ange både landet i fråga och relevant landskod från de koder som fastställts i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1172/95 (EGT L 118, 25.5.1995, s. 10). Se kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 296, 5.10.2002, s. 6).
Fält 7:	Bestämmelse-land:	Ange både landet i fråga och relevant landskod från de koder som fastställts i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1172/95 (EGT L 118, 25.5.1995, s. 10). Se kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 296, 5.10.2002, s. 6).
Fält 10:	Varubeskrivning:	Tänk på att inbegripa uppgifter om de berörda varornas förpackning. Observera att varornas värde också kan anges i fält 10. Om det inte finns tillräckligt utrymme i fält 10, fortsätt på ett bifogat blankt papper, med angivande av tillståndsnummer. Ange numret på bilagorna i fält 16. Detta formulär är utformat för att användas för upp till tre olika typer av varor (se bilagorna II och III till förordningen). Om det är nödvändigt att ge tillstånd för export eller import av fler än tre typer av varor, bevilja två tillstånd.

Fält 11:	<i>Varusnr:</i>	Detta fält behöver endast fyllas i på baksidan av formuläret. Kontrollera att varunumret motsvarar det tryckta varunummer i fält 11 som finns vid sidan av beskrivningen av den relevanta varan.
Fält 14:	<i>Särskilda krav och villkor:</i>	Om det inte finns tillräckligt utrymme i fält 14, fortsätt på ett bifogat blankt papper, med angivande av tillståndsnummer. Ange numret på bilagorna i fält 16.
Fält 16:	<i>Antal bilagor:</i>	Ange antalet bilagor, om sådana förekommer (se förklaringarna till fälten 10 och 14).

BILAGA 4

Rättelse rådets förordning 1236/2005

L 79/32

SV

Europeiska unionens officiella tidning

16.3.2006

RÄTTELSE

Rättelse till rådets förordning (EG) nr 1236/2005 av den 27 juni 2005 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning

(Europeiska unionens officiella tidning L 200 av den 30 juli 2005)

På sidan 10, i bilaga I, Förteckning över myndigheter som avses i artiklarna 8 och 11, punkt A, Myndigheter i medlemsstaterna, under "Cypern", skall adressen på grekiska

a) i stället för: "Τμήμα έκδοσης αδειών εισαγωγών/εξαγωγών"
vara: "Μονάδα Έκδοσης Αδειών Εισαγωγών/Εξαγωγών"

b) i stället för: "E-mail: perm.sec@mci.gov.cygr"
vara: "E-mail: perm.sec@mci.gov.cy".

I bilaga V, Formulär för export- eller importtillstånd som avses i artikel 9.1

a) skall på sidan 16 följande införas i den vertikala rutan till vänster om nummer 1–9:

"TILLSTÅND EXPORT/IMPORT TORTYRUTRUSTNING"

b) skall det på sidan 18 i Förklarande noter till formuläret, i fält 3, tredje kolumnen

i stället för: "Se artikel 2 d och 2 e och artikel 17 i förordningen (...)"

vara: "Se artikel 2 d och 2 e och artikel 18 i förordningen (...)"

c) skall det på sidan 18 i Förklarande noter till formuläret, fälten 6 och 7, tredje kolumnen

i stället för: "Se kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 296, 5.10.2002, s. 6)."

vara: "Se kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 269, 5.10.2002, s. 6)."